

Van de redactie

Coronajournaal

Toen ik tig jaar geleden begon met het redactiewerk voor 'Van Schans tot Wildbaan', telde het boekje 20 pagina's tekst en, ik meen, 12 advertentiepagina's. In de loop der jaren werden de pagina's uitgebreid naar 24 en ook het aantal advertenties nam toe, zelfs dusdanig dat er een extra advertentiepagina bij moest.

Sinds we alle stukken voor de Algemene Ledenvergadering van Leuvenheims Belang in de Schans zetten, is Schans nummer 4 de dikste van de hele jaargang en telt deze maar liefst 28 pagina's!

Maar sinds corona alles plat heeft gelegd en de ledenvergadering dus niet doorgaat, begon ik me ernstig af te vragen hoe ik deze Schans gevuld krijg. Oké, we hebben Uitgelicht en Aangeschoten, maar niets vanuit school en het verenigingsleven. Slechts mededelingen van wat er niet doorgaat en dat is kortweg gezegd alles!

Dan kun je zeggen; sla die Schans maar een keer over, maar we hebben wel verplichtingen naar de adverteerders; zij betalen uiteindelijk voor 6 advertenties per jaargang. En bovendien is ons 'blauwe boekje' een bindende factor, die voor enige saamhorigheid zorgt en daar hebben we juist nu toch wel heel veel behoefte aan. Vandaar dat mijn plan ontstond om met een speciale 'Corona-editie' te komen. Alle Leuvenheimers die ik al die jaren in mijn mailbestand had verzameld, heb ik een berichtje gestuurd met de vraag of ze iets willen vertellen over hun belevenissen, ervaringen en gevoelens in deze absurde tijd. Een flink aantal mailadressen klopte al niet meer, dus kreeg ik heel wat foutmeldingen retour. Maar binnen een uur na het versturen van mijn berichtje had ik al vier enthousiaste Leuvenheimers die het een fantastisch plan vonden.

Ik dacht, jeminnee, als dat zo begint, heb ik deze keer ook 28 pagina's nodig. Maar nee, het werden er uiteindelijk zes.

Verderop in deze Schans dus het Coronajournaal. En wie weet raakt u dusdanig geïnspireerd om ook een bijdrage te leveren aan de volgende Schans.

Want voordat alles weer normaal is in dit land, zijn we weken, zo niet maanden verder en hebben we, buiten de paar vaste rubrieken als Uitgelicht en Aangeschoten, nog veel minder te verhapstukken en misschien nog veel meer behoefte aan wat sociale verbinding en wat is dan geen beter bindmiddel dan de Schans. Ik doe dus bij dezen een oproep aan iedereen die een verhaal(tje) heeft!

Voorlopig hobbelt mijn leventje nog aardig door. Ik doe mijn dagelijkse boodschappen, doe mijn zwerfvuilrondje (er ligt een stuk minder troep), werk me een slag in de rondte in mijn tuin - is heel aangenaam met dit mooie weer - en heb nog voldoende klussen op mijn programma staan. Ja, ik kan niet naar de kapper, maar dat zijn peanuts vergeleken bij dit hele extreme virusgeweld. Alhoewel, als dit lang duurt, wordt het wel een zootje op mijn hoofd.

Vorig jaar zei ik nog: ik zou best eens een week of vier geen verplichtingen willen (sportschool, vrijwilligerswerk enz.) zodat ik ongehinderd alle achterstallige dingen zonder onderbreking af kan werken. Nou, die tijd heb ik nu dus en dat voelt best prettig.

Maar het blijft bizar. En aan de andere kant denk ik dat de wereld dit kennelijk nodig heeft. Alles moet maar maakbaar zijn, alles moet kunnen, ieder voor zich en God voor ons allen en dat is niet meer zo. Deze tijd stemt tot nadenken. Laten we hopen dat we hier iets goeds aan over houden. De lucht is in ieder geval al een stuk schoner, net als sommige rivieren elders in de wereld, die wel heel erg vervuild waren.

En voor de rest stuurde Mieke Kluiver mij een pracht verhaal dat alles verwoordt en waar ik niets meer aan toe te voegen heb: **'Maar de lente wist het niet'**. En ondanks dat misschien velen dit al op de app langs hebben zien komen, plaats ik dit stuk met liefde als slotstuk in deze Schans.

En verder...

Ben ik erg blij dat Jeroen Booij deze Schans het correctiewerk op zich wilde nemen. Manon had even geen tijd vanwege enorme werkdruk in de apotheek. En verder een bijzondere Aangeschoten van de 18-jarige Pieter Bolt, een berichtje van Yildiz van de Langeberg (14), die graag wat geld wil verdienen om een goed doel te ondersteunen en van brugklasser Dimas een mooie bijdrage aan het Coronajournaal.

Wie wint een taart met de mooist gekleurde kleurplaat

Elders in deze Schans staat een lentekleurplaat die is gemaakt door de 5-jarige Pieter Booij. De kleurplaten worden gejureerd door Pieter en zijn zussen. De mooiste wint een taart, die wordt gebakken door vader Jeroen. De kleur-

platen inleveren voor 20 april in de brievenbus aan de Hoofdstraat 29. En vergeet niet je naam en leeftijd op de achterkant te vermelden.

Lieve mensen, ik ben nog nooit zo lang aan het woord geweest en laat het hier dan ook bij. Door al het coronageweld zouden we bijna vergeten dat het op 12 en 13 april ook nog Pasen is. Geen paasdrukte dit jaar. Ondanks dat hoop ik dat iedereen een goed en mooi weekeind mag beleven. Houd je aan de anderhalve meter afstand en blijf gezond! En als ik iemand kan helpen, al is het maar om een boodschapje te doen of de ramen te lappen; jullie mogen me bellen.

Houd het hoofd koel en het hart warm!

Lies Harleman, emm5@xs4all.nl
Telefoon 562522 of 06-34300427

De volgende Schans!

Schans nummer 5 laten we gewoon uitkomen zoals altijd rond eind mei, begin juni. Aangezien tot 1 juni nog veel, zo niet alles plat ligt, zal ook dan de aanvoer van kopij minimaal zijn. Tenzij u in de pen klimt en het Corona-journaal een vervolg geeft. Vanaf nu kan men hiervoor kopij aanleveren. Ik hoop dat mijn mailbox vol loopt met mooie en bijzondere verhalen. Al zijn het maar vijf regels.

**De einddatum voor
het inleveren van kopij is 15 mei**

Lies Harleman E-mail: emm5@xs4all.nl
Telefoon: 0575-562522

Van de bestuurstafel

ALV en andere activiteiten

Door het coronavirus zijn er sinds de vorige Schans geen vergaderingen en bijeenkomsten meer geweest en zullen die er tot nader orde ook niet zijn. Ook de Algemene Ledenvergadering (ALV) gaat niet door. Vanuit het bestuur is er deze keer dus niet zoveel te melden en ben ik druk met allerlei afmeldingen rond te sturen en maar hopen dat ik niets of niemand vergeet.

Wat betreft de mobiele telefonie zijn de bewoners van de Oudeweg en de Hoofdstraat gevraagd naar hun ervaringen. Die van de Spankerenseweg en Leuvenheimsestraat nog niet. Dat ligt nu ook even stil. Zodra daar de gegevens van binnen zijn zullen we deze met de providers delen en hopen op een beter resultaat.

Ook in Leuvenheim waart het coronavirus rond. Heel veel sterkte en beterschap voor hen die het betreft. En voor alle anderen, wees voorzichtig, houdt u aan de regels en houd een oogje op de kwetsbare mensen in ons dorp en bied hulp waar mogelijk en nodig.

*Ina Boot, e-mail: secretariaat@leuvenheimsbelang.nl,
Telefoon: 0575-564953*

Hebt u een klusje voor mij?

Hallo,

Ik ben Yildiz van de Langenberg en ben 14 jaar oud. Ik zit op het Isendoorn in 3 havo. In september ga ik voor een werkstage naar Indonesië. Tijdens deze werkstage ondersteunen wij daar een goed doel en daarvoor is geld nodig. Vandaar dat ik op zoek ben naar mensen voor wie ik tegen betaling klusjes kan doen, zoals bijvoorbeeld het doen van boodschappen of oppassen. Met het verdiende geld kan ik dan een bijdrage leveren aan het goede doel in Indonesië.

Hebt u een klusje voor mij of behoefte aan een oppas?

Dan kunt u mij bereiken via 06-2929736 of yildiz.vdlangenberg@icloud.com

Belangrijke mededeling vanuit Leuvenheims Belang,

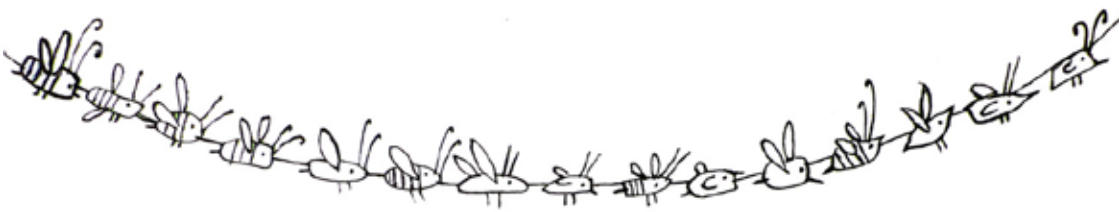
Het Buurthuis en de Oranjecommissie

Gezien de perikelen rond het coronavirus en alle maatregelen die er vanuit Den Haag zijn en worden genomen, zal het u wel duidelijk zijn dat alle activiteiten, zoals de Buurt-Bij-Eenkomst op zondag 5 april, de Algemene Ledenvergadering van Leuvenheims Belang op woensdag 15 april, de Dorpsbrunch op 5 mei t.g.v. 75 jaar bevrijding, als ook het School- en Oranjefeest in juni, zijn afgelast. De sluiting van het Buurthuis is conform de landelijke richtlijnen verlengd tot 1 juni. In de afgelopen week heeft het bestuur van het Buurthuis ook een brief van de gemeente ontvangen, met de mededeling dat het pand onder de noodverordening valt. De Oranjecommissie meldt: Afhankelijk hoe het coronavirus zich verder ontwikkelt, zijn wij aan het nadenken over alternatieven verderop in het jaar. Het streven is om dit jaar nog wel een schutterskoning(in) te kronen. Uiteraard hopen we in 2021 wel weer een groot dorpsfeest te organiseren. We hopen dat u er dan allemaal in goede gezondheid bij zult zijn! Voor nu wensen wij iedereen veel gezondheid en sterkte toe in deze tijd.

Ina Boot, namens Leuvenheims Belang

Alex Kelderman, namens de Oranjecommissie

Wim Niessen, namens het Buurthuisbestuur

Bzzzzzz, psssst! door Annet Wichers en Lies Joosten

Het is tijd, de insecten komen weer tevoorschijn. Heerlijk dat gezoem in de tuin. Hommels, bijen (wat zijn er veel verschillende soorten) en vlinders. De kikkers kwaken ook weer. Alles wordt wakker en komt in beweging. We willen iedereen aanmoedigen in het bij-vriendelijk maken van de tuinen. In de Schans van vorige zomer stonden 10 tips; die gelden nog steeds! Zelf komen we ook meer in beweging in de tuin. We moedigen aan om planten en zaden te ruilen en te delen met de buren. Binnenkort zal de plantenruilplek bij De Rietgors weer beschikbaar zijn. Ook al is de school misschien nog dicht, je kunt stekjes, plantjes, struikjes, neerzetten bij het Bijenlint van De Rietgors (bij de hoofdingang aan de Spankerenseweg).

BIOLOGISCHE BOERDERIJWINKEL

DE NIEUWENBURGT

Verse producten
uit eigen regio!

Biologische Producten

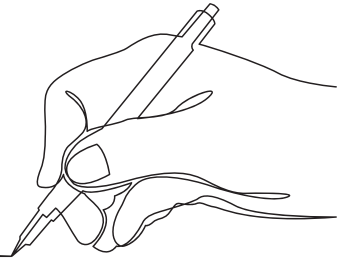
o.a. rundvlees, varkensvlees, kemperkip,
kazen, rauwe melk, eieren, honing, boerderijs

Kappersweg 5 | Spankeren | info@denieuwenburgt.nl

Tanja (06) 22 67 25 89 | Hans (06) 26 69 83 26 | www.denieuwenburgt.nl

Coronajournaal

Mieke Kluiver

Ik ontving vandaag (19/3 red.) een mailtje dat wat mij betreft helemaal verwoordt van wat ik denk, nu het coronavirus woedt.

Vanaf het begin van het uitbreken heb ik me naast mijn eigen frustraties over het niet meer doorgaan van tal van bezigheden die ik als zeer prettig ervaar, me ook afgevraagd wat de voordelen van deze situatie zouden kunnen zijn.

Susan Blanco van de taalrecycler heeft hier een tekst over geschreven met als titel 'Maar de lente wist het niet'.

Dit stuk zou ik dolgraag onder de aandacht willen brengen van alle mensen en dus ook van de Leuvenheimers. Ik hoop dat er een plekje voor is in deze Schans, het is namelijk nogal een lang verhaal. Zonder uitleg of commentaar of wat dan ook. Uiteindelijk is het ook maar een verhaal. Zoals zoveel verhalen...

Léontine van Geffen-Lamers

Mijn naam is Léontine van Geffen-Lamers en sinds 2011 inwonster (met man en kinderen) van Leuvenheim. In het dagelijks leven ben ik Monumentenfotograaf. Misschien kent u mijn boek 'Een kijkje achter de deur van...' over monumenten in de gemeente Brummen. Ik weet het, helaas staan er geen Leuvenheimse monumenten in.

Het verzoek van Lies om artikelen en/of foto's te sturen voor de speciale Coronaschans vond ik een goed idee. Mijn dagelijkse werk ligt deels stil, dus ik had wel tijd om mijn archief eens in te duiken. Ik fotografeer ook restauratieprocessen en op een aantal bouwplaatsen mag ik vanwege het coronavirus niet komen. Ik ben niet noodzakelijk voor de restauratiewerkzaamheden. Gelukkig mag ik nog wel naar mijn favoriete project in Cortenoever: sinds Fred Janssen eigenaar is van Reuversweerd, fotografeer ik dat prachtige pand en de restauratie.

Ik had gepland dat ik op 1 april 2020 de glossy 'Léontine, de Monumenten-fotograaf' uit zou geven ter ere van mijn 25-jarig ondernemerschap (waarvan 10 jaar als fotograaf). In deze glossy staat onder ander een artikel over Reuversweerd, inclusief foto's. Helaas heb ik door de crisis de uitgave uitgesteld. Ik ga er van uit dat het dit jaar nog gaat komen, alleen weet ik nog niet wanneer.

Maar goed, genoeg over wat er niet is, er is nog genoeg om te zien en van te genieten. Zeker nu het voorjaar er weer aankomt. Ik kijk er naar uit! U ziet een aantal foto's uit Leuvenheim, de meesten zijn al een aantal jaren oud, een enkele heel recent. Het zijn wel vooral winterfoto's valt mij op.

Misschien omdat ik dan vaak wat minder in de opdrachten zit? Als ik de foto's nu zie, zijn ze wel heel uniek en hebben we in ieder geval de foto's nog om te weten hoe sneeuw er uit zag...

Voor wie wel eens in de oude villa van het gemeentehuis komt... De kamers in de oude villa zijn vernoemd naar de foto's die er hangen. Ik maakte er deze foto's. In de kamer 'Leuvenheim' hangen er twee. Herkent u ze?
Voor wie het leuk vindt om nog meer foto's uit Leuvenheim en de gemeente te zien. Kijk eens op www.hetmooisteplekjevanbrummen.nl. Deze site is niet actueel, maar misschien wel leuk om eens te zien.
Veel kijkplezier!

Dimas

Hoe ik de dagen doorkom tijdens covid-19

Ik was met mijn vrienden toen ik hoorde dat wij de komende drie weken vrij zijn van school in verband met covid-19. Natuurlijk was dat super goed nieuws, we konden namelijk dan heel veel afspreken en we waren van plan om wel drie keer in de week bij elkaar te logeren, we konden shoppen enzovoorts. Maar dat bleek al snel niet zo makkelijk te gaan. Ten eerste kreeg ik best veel huiswerk op van school en ik snapte eerst het hele systeem niet, het was voor mij heel onduidelijk. Later kreeg ik het wel onder de knie en moest ik beginnen met het echte huiswerk (ik zit in de brugklas). Wij krijgen ons huiswerk via Google Drive en heel af en toe gaan we met onze mentor en de klas een half uurtje bellen, dat vind ik altijd wel leuk. Ook zijn veel regels aangescherpt waardoor je bijvoorbeeld nu niet met meer dan drie mensen mag afspreken en je 1,5 meter afstand moet houden. Omdat ons vriendengroepje uit vijf personen bestaat (Jet, Saar, Freya, Yke en ik) bellen wij vaak via de app 'Houseparty', daarmee kun je videobellen en spelletjes met elkaar spelen tegelijk. Shoppen wordt 'm ook niet want veel winkels zijn dicht. Ook zouden wij een dezer dagen met allemaal vrienden uit het dorp naar het RO-theater gaan, maar dat zit er ook niet in. Ondanks dat vermaak ik mij nu nog best prima eigenlijk, ik moet nog tot 6 april en waarschijnlijk nog wel langer, maar goed. Ook zijn er lammetjes bij ons op komst dus als die eenmaal zijn geboren kunnen we daar veel bij zijn!

Zo ziet mijn dag in de coronaperiode er bij mij ongeveer uit:

's Ochtends probeer ik zoveel mogelijk huiswerk af te krijgen en 's middags ga ik of Netflixen of bellen met vrienden of afspreken (op gepaste afstand hoor 😊), bakken, een stukje schrijven voor het blauwe blaadje en als de lammetjes eenmaal geboren zijn ga ik denk ik uren met ze knuffelen. Zo kom ik de dag wel door.

Inge Spekle

Thuiswerken

Samen met 11.000 collega's werken wij sinds de uitbraak thuis, met dank aan de technologie en alle IT-ers. Vanuit Centraal Beheer hadden wij al de mogelijkheid om één dag per week thuis te werken en door de uitbraak van het virus zijn dat er nu vijf. Fijn dat het mogelijk is en dat wij onze klanten op deze manier kunnen blijven bedienen.

Zijn er ook nadelen, jazerker het is dodelijk saai in je eentje op een zolderkamer, minder koffie, minder sociale contacten of loopjes naar het koffieapparaat of printer.

Daarnaast mis ik mijn activiteiten buitenshuis erg. Het sporten, gezellig naar vriendinnen of uit eten gaan: allemaal dingen die niet kunnen. Zelfs even naar de winkels gaan wordt al echt een dingetje.

Rene

Mijn vriend gaat nog wel iedere dag naar zijn werk. Auto's kun je immers niet vanuit huis verkopen. In zijn branche is het effect van de corona al goed te voelen. Er worden niet tot nauwelijks auto's verkocht. De autofabrikanten zijn al gesloten dus er zullen voorlopig ook geen nieuwe auto's van de band rollen.

Hulp

Ik zou graag willen helpen waar ik kan.

Maar door de berichten in het nieuws en op internet, waarin te kennen wordt gegeven dat corona zelfs op papier/kaartjes nog 72 uur kan leven, zijn mensen erg voorzichtig. Iets dat ik heel goed kan begrijpen. Maar mochten mensen hulp nodig hebben, mogen zij mij natuurlijk altijd bellen 06-416123754

Hoop dat de saamhorigheid blijft

Nu heerst er in Nederland een enorme saamhorigheid erg mooi om te zien. Ik hoop alleen dat dit er straks ook nog is, als corona ons land en leven uit is. Want pas dan zal goed zichtbaar zijn wat de schade is voor veel mensen. Mensen die hun baan zijn verloren, bedrijven die deze klap niet te boven komen. Meer mensen die in financiële nood zitten, meer mensen bij de voedselbanken. Ik hoop dat wij er dan ook nog zijn voor elkaar. Blijf gezond en zorg goed voor elkaar.

Lies Joosten

Muziek in tijden van corona

Bijzondere tijd is het. Gek om afstand te houden van mensen, terwijl ik normaal graag op mensen afstap; met mensen werk. Maar het geeft wel heerlijk de gelegenheid om meer te kunnen genieten van de ontluikende tuin, het gezinsleven, basisschoollessen begeleiden thuis, samen dansen, zingen, springen, koken en de wandelingen met hond.

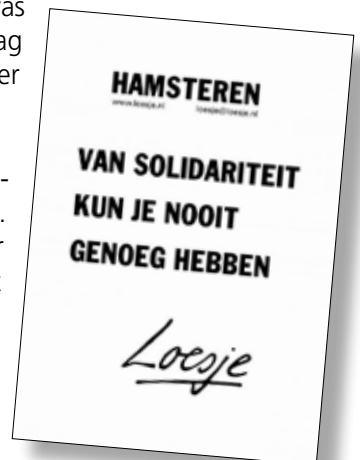
Ik ben ZZP'er, harpiste. Dus opeens was mijn agenda leeg. Concerten en workshops geannuleerd en ook de ziekenhuizen en verpleeghuizen waar ik wekelijks werk als therapeutisch harpiste kunnen geen bezoek ontvangen. Wat te doen? Mijn hoofd ontplofte bijna van alle ideeën. Op internet zie je inspiratie van creatieve mensen die mooie dingen doen voor anderen. Binnen no time een veel te lange to do list. Oefenen, componeren, opruimen, uitrusten, filmpjes maken, website bijwerken, spelen met de kids, on line sporten, online studeren, etc. etc. etc. Waar te beginnen?

Eerst maar de leerlingen aandacht geven, die krijgen nu harplessen op afstand, het geeft wel een andere dimensie aan de lessen, voor tijdelijk is dat best te doen. Maar die concerten; hoe moest dat dan? Om te beginnen ben ik korte filmpjes gaan opnemen, heel simpel, met muziek en een gesproken boodschap, een gedicht of overdenking voor ouderen in mijn familie die nu aan huis gekluisterd zitten zonder bezoek. Ook maakten we (van het MuziC-project) een muzikale hommage aan de IC-verpleegkundigen die nu overuren draaien in extreme omstandigheden.

Die vielen in goede smaak, dus dat gaf moed. Dagelijks maak ik nu filmpjes met de harp, voor kwetsbare mensen of voor de afgesloten verzorgingshuizen, het zijn digitale bezoeken.

Maar op sociale media zag ik ook andere nieuwsberichten langskomen: wat als het coronavirus de vluchtelingenkampen in Lesbos bereikt? Artsen Zonder Grenzen deed een dringende oproep om die kampen te ontruimen voordat een grotere catastrofe zich zou ontploffen voor de mensen die al in penibele situatie verkeren. Mijn gevoel van onmacht groeide, niet voor mijzelf of mijn gezin; wij hebben een fijn huis met grote tuin en een mooi sociaal netwerk. De coronaquarantaine voelt bijna als een retreat. Maar het denken aan de mensen in de vluchtelingenkampen tijdens de coronacrisis gaf me koude rillingen. Dus organiseerde ik een benefietconcert op zaterdag 21 maart, met een livestream op Facebook. Op donderdag 19 maart startte ik de campagne met een doel van 500 euro. Dat doel werd diezelfde avond al gehaald, supertof. Daar zat ik dan, in een lege kamer, een harpconcert te geven voor een scherm. Wat een bizarre ervaring. Maar het leuke van die livestream is dat je meteen de hartjes, likes en opmerkingen kunt zien. Dat gaf moed. Zo kon ik ook gelijk reageren op de opmerkingen en verzoeknummers spelen. Mensen zaten thuis op de bank, lekker relaxed te genieten, hoorde ik. Ook achteraf is de livestream nog heel veel bekeken en gedeeld. Mooi te horen dat het een ontspannend moment van afleiding was in deze stressvolle tijd. Uiteindelijk is er een bedrag van € 1.434,00 opgehaald voor Artsen Zonder Grenzen. Super!

Zo zie je maar, ik vind het een bijzondere periode, van verbinding, verdieping, reflectie, rust. Mensen trekken op een andere manier naar elkaar toe, tonen solidariteit en creativiteit. Even uit het keurslijf van de volle agenda. Dat is de kant van de coronacrisis die mij bezighoudt en motiveert. Hopelijk houden we het echte virus buiten de deur!

Vanessa

B&B Lovenem in Coronatijd

“Ping.” Er komt een berichtje binnen op mijn telefoon. De reservering voor 3 april is geannuleerd. Je gast kan vanwege covid-19 in Leuvenheim niet meer in je ruimte verblijven.

Weer een ‘ping’ op de telefoon. Ik durf bijna niet te kijken want ik weet al wat ik ga zien. Er is zojuist een persconferentie geweest en er zijn extra maatregelen aangekondigd.

Open of dicht?

In het begin dacht ik nog vol onbezorgdheid: Ach, er zijn nog geen besmettingen in Leuvenheim/Brummen geconstateerd. Nu is dat wel anders. De scholen zijn dicht, mensen werken thuis en de straten in Leuvenheim en Brummen zijn leeg. De kapster sluit haar deuren, de pedicure stopt tot nader order en de sportschool is dicht. En ik? Ik sta in tweestrijd. Hoewel B&B Lovenem de deuren niet hoeft te sluiten, schreeuwt alles in mij ‘DICHT’. Wie zijn de gasten die je mag ontvangen? Waar komen ze vandaan? En met wie hebben zij contact gehad? Te veel onzekerheid en is dat het risico waard?

Annuleren of niet?

Veel boekingsbureaus begrijpen de onzekerheid voor reizigers. Daarom kunnen gasten via een aantal van deze bureaus kosteloos annuleren. Zelf hanteer ik flexibele annuleringsvoorwaarden. Maar helaas denkt niet iedereen er zo over en worden er tot mijn verbazing bij sommigen nog steeds normale annuleringsvoorwaarden gehanteerd.

Opeens rinkelde de telefoon weer. Het waren gasten aan de lijn die in de zomer al eens eerder bij ons waren geweest. Zij hadden het zo naar hun zin gehad dat ze graag nog een keer wilden komen. “Hebben jullie vanavond nog plaats?” Ik schrok van de vraag. Ik had immers net besloten even ‘pas op de plaats’ te maken. Natuurlijk had ik plaats en kon ik ja zeggen... maar ik deed het niet.

Het roer om

Na veel piekeren besloot ik het anders te doen en de negatieve gedachten om te zetten in positieve dingen. Ik heb nu eindelijk die ene deur wit geveerd! De eerste voorbereidingen voor de moestuin zijn getroffen en het gras is al lekker kort gemaaid. De honden worden zelfs moe van mij omdat ik zoveel wandelingen met ze maak. En de rondjes worden steeds langer!

Wat ik voor mijn gasten doe? Speciaal voor mijn (toekomstige) gasten post ik elke dag een cadeautje op social media. Leuke filmpjes of een virtuele tour om vanuit de luie stoel te genieten. Want laten we vooral ook genieten van de kleine en mooie momenten. Trouwens, jij kunt deze cadeaus ook 'uitpakken' op de Facebookpagina van bnblovenem.

En de toekomst?

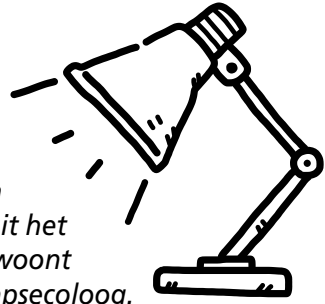
Wanneer het leven straks weer op gang komt, zullen ook de gasten langzaam weer naar Leuvenheim komen voor een heerlijke vakantie. Natuurlijk zal het coronavirus niet direct weg zijn en dus moeten we leren omgaan met de nieuwe situatie. Daarom bereiden we ons voor op een herziening van het schoonmaakplan en een vernieuwde aanpak voor ontvangst, ontbijt en vertrek.

Vooralsnog zingen wij het, net zoals jullie, wel uit. En mocht het zover komen dat we elkaar zat zijn? Dan gaat er één naar boven, één blijft beneden, één gaat er naar het oude voorhuis, één naar de varkensstal. Iedereen een eigen toilet én gegarandeerd 1,5 meter afstand. Lang leve de B&B!

Lieve Leuvenheimers, zorg goed voor jezelf en zorg goed voor elkaar. We zien elkaar snel weer in rustiger tijden.

Uitgelicht

In de rubriek "Uitgelicht" vestigt Paul Opdam onze aandacht op bijzondere verschijnselen uit het rijke landschap in en rond Leuvenheim. Paul woont aan de Hoofdstraat en is van beroep landschapsecoloog. Tot aan zijn pensionering werkte hij als hoogleraar in Wageningen. Hij maakt deel uit van het Landschapsnetwerk Brummen. Meer weten over het Brummens landschap? Kijk op www.landschapsnetwerkbrummen.nl

Virus

Eigenlijk geen onderwerp voor deze rubriek, want je ziet ze niet buiten in ons landschap, die virussen. Maar in dit speciale nummer moet het natuurlijk over virussen gaan. En wat je wel in de natuur ziet zijn de gevolgen van wat virussen aanrichten.

Bij de merel bijvoorbeeld. Merels zijn (nog steeds) talrijk als broedvogel, en ook in de winter zie je ze overal in bossen en tuinen. Iedereen heeft wel één of meer merels rondom zijn huis. De mannetjes zijn diep zwart met een gele snavel, de vrouwtjes bruiner. Je ziet ze op zoek naar wormen en andere bodemdieren op de grond, spittend tussen de bladeren. En niet te vergeten die prachtige zang, vanaf de lijst van uw dak of schoorsteen. Merels maken nesten in uw laurierhaag, in een meidoornstruik of een andere dichte struik, wel een paar keer per broedseizoen. Ze doen het goed in ons dorp en de landgoedbossen. Je komt ze zelfs tegen in kleine bosjes in de uiterwaarden.

Toch zijn er flink minder merels dan een paar jaar geleden, en dat komt door een virus, het usutu-virus geheten. Dit virus wordt niet van merel op merel overgedragen, maar overgebracht door muggen. Het virus gebruikt de mug om zich te verspreiden. Daarin lijkt het usutu-virus op malaria. Het virus komt oorspronkelijk uit Zuid-Afrika, en werd voor het eerst in 2001 in Europa vastgesteld, in Oostenrijk. Besmetting van mensen komt hoogst zelden voor. Maar heel wat merels worden flink ziek, vaak in de zomer. Ze zitten suf met bolle veren, drinken niet en omdat ze niet naar de intensive care gaan, overleven ze vaak niet. In 2016 werd voor het eerst vastgesteld dat merels dood gingen door dit virus. Uit onderzoek van SOVON (Stichting Vogelonderzoek) blijkt dat sindsdien de merel met enige tientallen procenten is afgenomen. In de jaarlijkse tuinvogeltelling in januari stond de merel lang op de derde plaats,

maar inmiddels is de soort naar plaats 5 afgezakt. Heeft u van die afname iets gemerkt? In en rondom onze tuin waren voor enkele jaren terug zo'n vijf à zes territoria, vorig jaar nog drie à vier. Misschien is er goed nieuws. In 2019 werden veel minder dode merels gemeld. Dat kan komen doordat ze een immuniteit hebben opgebouwd, maar ook doordat er weinig muggen waren, of allebei.

Het voorbeeld van de merel staat bepaald niet alleen. Virussen zijn breed verbreid in de natuur, ook bij zoogdieren en insecten. Bij honingbijen bijvoorbeeld. Vroeger hadden honingbijen van die virussen weinig last. Kennelijk hadden ze een immuniteit opgebouwd. Totdat de varrao-mijt kwam. Varrao-mijten komen uit Azië. Ze leven daar op de Aziatische honingbij, die er weinig last van heeft. Omdat mensen nu eenmaal alles over de wereld verslepen kwam de Varrao mijt in 1983 in Nederland terecht. Varrao-mijten zijn parasieten van de honingbij. Via deze mijten verspreiden de virussen zich veel efficiënter dan vroeger. Bovendien verzwakt de mijt de weerstand van de honingbijen waardoor de virussen beter aanslaan.

Wat komt u allemaal bekend voor in dit verhaal? Het coronavirus drukt ons weer eens met de neus op de feiten: ook de mens is een onderdeel van de natuur. Gelukkig zijn wij mensen beter dan merels en bijen in staat ons te verdedigen tegen virusaanvallen.

Aangeschoten

Ik ben Pieter Bolt, ik ben 18 jaar oud en ik woon in Leuvenheim. Ik zit in mijn 3e leerjaar van de opleiding Maatschappelijke Zorg in Arnhem. Ik heb tot nu toe altijd stage gelopen en gewerkt binnen de gehandicaptenzorg. Mijn laatste werk/stage-ervaring was op een woongroep in Arnhem voor kinderen met een verstandelijke beperking en daarbij een hechtingsproblematiek. Naast mijn opleiding heb ik een tijd in de thuiszorg in Brummen gewerkt bij Riwis. Dit deed ik naast mijn school en met veel plezier. Mijn opleiding duurt 3,5 jaar. Mijn plan is altijd geweest om daarna verder te studeren om nog wat meer diepgang te vinden in het werk. Ik wil de studie Social Work gaan doen in Nijmegen. Toen ik mij hierop ging oriënteren had ik bedacht dat ik tussen de twee opleidingen door nog graag voor een paar maanden vrijwilligerswerk wilde gaan doen in het buitenland. Ik vind het belangrijk om me open te stellen voor nieuwe ervaringen en eens uit mijn bubbel te stappen hier in Nederland, om vervolgens te kijken hoe het er aan de andere kant van de wereld aan toe gaat. Ik ben op zoek gegaan naar projecten in Afrika. De keuze voor dit continent was al snel gemaakt. Mijn vader is deels opgegroeid in Zuid-Afrika en daarmee dus ook mijn oma en mijn tante. Hij heeft later net zoals mijn moeder nog veel gereisd door verschillende landen binnen Afrika. Ik ben hierdoor als kind toch op een bepaalde manier opgegroeid met Afrika in mijn hart en dit continent heeft mij dus altijd al geïntrigeerd. Zo deed ik vroeger altijd al mijn spreekbeurten en later mijn schoolonderzoeken voor vakken, zoals aardrijkskunde en geschiedenis, over Afrikaanse landen.

Bij het zoeken naar projecten gericht op mensen met een verstandelijke beperking ben ik uiteindelijk bij het project More Africa gekomen. Dit ligt op het Tanzaniaanse eiland Zanzibar en betreft de enige school op het eiland waar kinderen met een beperking aangepast onderwijs kunnen krijgen. Ik was zo enthousiast over dit project dat ik eigenlijk niet nog twee jaar kon wachten voordat ik dit als vrijwilliger kon gaan doen. Dus ik besloot er als student voor een stage van mijn opleiding naar toe te gaan. Het plan was om in totaal drie maanden en twee weken weg te gaan. Voor mij een hele stap want dit was de eerste keer dat ik alleen op reis ging en de eerste keer dat ik buiten Europa kwam.

De eerste twee weken heb ik een geweldige reis gemaakt door Kenia en Tanzania. Ik begon in Nairobi, de hoofdstad van Kenia. Hier ben ik samen met een reisgroep doorgereisd naar het vasteland van Tanzania, met als eindbestemming Zanzibar. Hier heb ik ontzettend veel gezien en beleefd. Van de

safaritrips door de talloze nationale parken zoals, Lake Nakuru, Naivaisa, Maasai Mara, Serrengeti en de Ngorongoro krater tot de culturele hoogtepunten zoals ons bezoek aan de Maasai en de Chaaga-stammen. Toen ik na twee weken reizen aankwam op Zanzibar vond ik het moeilijk om afscheid te nemen van de reisgroep waar ik in zo'n korte tijd al zoveel mee had ervaren. De rest van de groep reisde na Zanzibar verder tot Kaapstad, dus ik bleef achter op het eiland. Gelukkig was dat gevoel maar van korte duur want als snel werd ik opgehaald door de projectleider van mijn stageplek bij More Africa. De projectleider was een Nederlandse vrouw, die samen met haar Tanzaniaanse man dit project had opgezet. Op het project is er een peutergroep en schoolgroep aanwezig. De kinderen spreken Swahilli, dus ik was daar hard aan het studeren om dit een beetje te leren, zodat ik de kinderen ook les kon gaan geven. De kinderen kregen les in schrijven, taal, rekenen, topografie, maar ook in tekenen/knutselen en nog veel meer losse activiteiten die we met de kinderen ondernamen. Sommige kinderen kregen ook fysiotherapie voor hun lichamelijke beperkingen. Ik had daar verder geen ervaring mee, maar toch heb ik daar geleerd om volgens de boekjes oefeningen met de kinderen te doen. Alle kinderen kunnen gratis naar deze school toe en ook krijgen ze kleding, tassen, schoolspullen en, voor wie dit nodig heeft, ook medicijnen. Dit wordt allemaal gefinancierd vanuit donaties uit Nederland. Op het project werken de projectleidster en haar man en daarnaast zijn er vaak vrijwilligers en stagiaires. In deze periode was ik er voor het grootste gedeelte

alleen als extra hulp. Er was ook nog een andere vrijwilliger die vier weken zou blijven. Ik heb het ontzettend naar mijn zin gehad en ik kreeg de taal steeds beter onder de knie, waardoor ik meer taken op mij kon nemen op de school. Helaas brak het coronavirus ook uit in Tanzania en uiteindelijk ook op het eiland Zanzibar waardoor alle scholen in het land verplicht dicht moesten. Dit betekende dus ook dat de school More Africa dicht moest en ik heb toen de keuze gemaakt om terug te keren naar Nederland. Vooralsnog kijk ik terug op een ontzettend leerzame periode waar ik veel heb mogen meemaken en heb mogen zien. Van de 100 dagen dat ik weg zou blijven, heb ik er precies 50 kunnen volmaken. Door mijn werk op de school kwam ik ook in contact met lokale mensen zoals de ouders van de leerlingen. De culturele verschillen zijn enorm op het eiland en het is daarnaast ook best wel heftig en soms ook hartverscheurend om te zien hoe het toerisme en tegelijkertijd de armoede onder de lokale bevolking samengaan.

Al met al ben ik van plan om in de toekomst vaker vrijwilligerswerk te gaan doen in het buitenland. Ik denk dat het continent Azië mijn volgende bestemming wordt.

Maar de lente wist het niet...

door Susan Blanco (De Taalrecycler)

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug, februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen. De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen... En toen werd het Maart...

Het was maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch... Iedereen wist wat er aan de hand was

Maar de lente wist het niet

En de bloemen bleven bloeien
En de zon scheen... De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan
En de zwaluwen kwamen terug
En de lucht werd roze en blauw
Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis
Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen
Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten. Bijna alles was gesloten...
Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars
Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken
Mensen moesten vanuit huis gaan werken
Ondernemers kwamen in de problemen
De meeste kinderen konden niet meer naar school
Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld... Iedereen wist het

Maar de lente wist het niet en het ontsproot

Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af.
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren

Het was Maart 2020

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief

Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging

Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk

In de supermarkt waren allerlei schappen leeg

Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet

en niemand wist wanneer dat weer kon

Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was

Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...

Er was isolatie, ziekte en paniek....Toen werd de angst pas echt!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...

En de weken duurden ineens veel langer...

En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...

De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...

De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht...Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien

De Magnolia stond in de knop

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes

En toen...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt

Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen

Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie

de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit

Sommigen leerden een nieuwe taal

Sommigen ontdekten kunst

Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug

Anderen stopten met onwetend onderhandelen

Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin

Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen

Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden

Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken

Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden hel-
den, ze werden meer gewaardeerd dan ooit
Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze
manier samen te zijn
Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan
te doen
Mensen herstelden van hun stressvolle leven
Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar
Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat
eenzame mensen ze konden bellen
De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zou-
den gaan of mensen zouden moeten ontslaan
Gepensioneerd zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de zorg
Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen
Om acht uur s'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle art-
sen, verpleegkundigen en zorgpersoneel, die keihard aan het werk waren om
in de zorg alles draaiend te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbind-
ding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roe-
ping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle men-
sen...

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf
opnieuw uit

Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met
elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen...Dat wisten we allemaal.

En de lente wist het niet

En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit
En het werd steeds warmer
En er waren veel meer vogels

En toen kwam de dag van bevrijding...
De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de
noodsituatie voorbij was
En dat het virus had verloren!
Dat iedereen SAMEN had gewonnen!
En toen ging iedereen de straat op...
Met tranen in de ogen...
Zonder maskers en handschoenen...
De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was
En de wereld was mooier en liefdevoller geworden
En de mensen waren humaner geworden
En ze hadden weer waarden en normen
De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen
Doordat alles stil had gestaan, kon de aarde weer ademen, ook zij was
genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.
En toen kwam de zomer...

Omdat de lente het niet wist

En hij was er nog steeds
Ondanks alles
Ondanks het virus
Ondanks de angst
Ondanks de dood

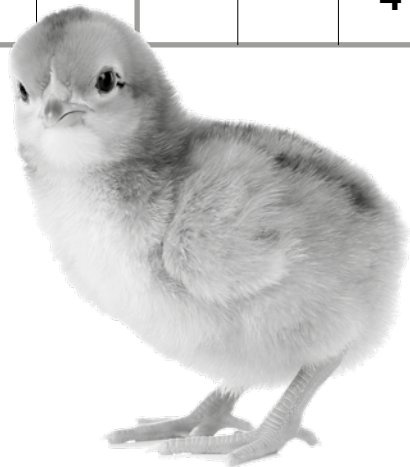
Omdat de lente het niet wist,

leerde iedereen
de kracht van het leven...

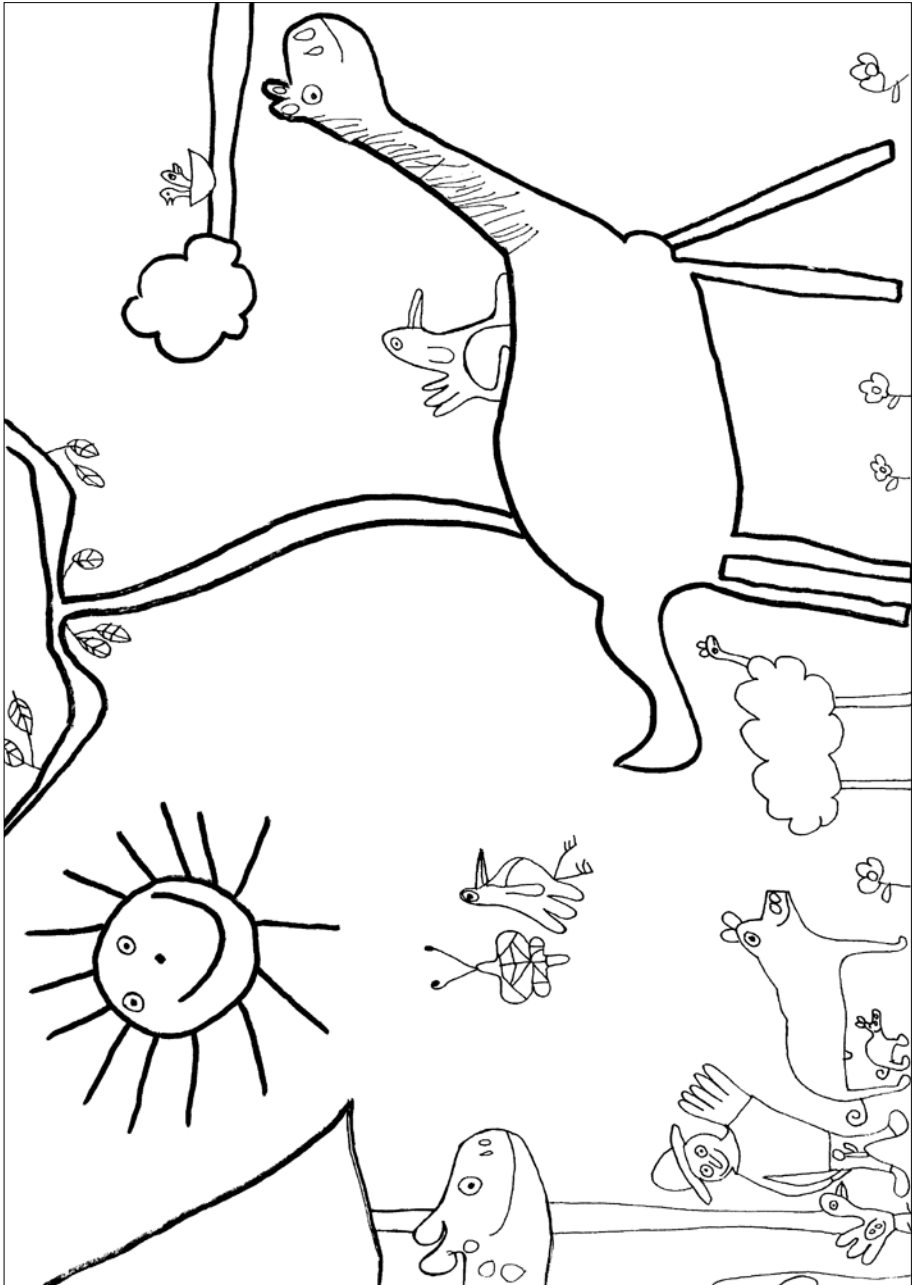

Even puzzelen

		6	9	2	8	5		
			7			6	4	
7			6			8		
8				9			1	5
	3		5	8	1		6	7
	9		3			4	8	
6		3		4	5	7		8
9		4	8			1		
5								4

Lentekleurplaat

Met een erkend Schilders- en afwerkings- bedrijf bent u gegarandeerd beter af!!

- monumenten schilders
- Glas service
- Behangen
- Decoratieve wandafwerking
- Onderhoudscontracten

WAANDERS
schilderwerken

Adres **Saturnusweg 8, 6971 GX Brummen**
Telefoon **(0575) 56 62 30**
Fax **(0575) 56 55 13**
E-mail **info@waandersschilderwerken.nl**

Ton van Gijn
Hovenier

snoeiwerk

Hammelerweg 2 - 6974 BE Leuvenheim
Tel. 06 12 451 286 - www.tonvangijnhovenier.nl

eten,
drinken
& cultuur

Uitspanning de Vrolijke Frans is een authentiek café-restaurant in het buitengebied van Brummen. Wij staan voor u klaar met:

- uitstekende keuken met veel streekgerechten
- accommodatie voor feesten en partijen
- livemuziek en evenementen
- bedrijfsuitjes en -bijeenkomsten
- gezellige terrassen
- vrolijke gastvrijheid

bel 0575-56 12 19 of mail info@devrolijkefrans.nl
meer informatie op www.devrolijkefrans.nl

Comfortabel

wonen en werken

Ravenshorst Insallatietechniek zorgt ervoor

Alles op het gebied van:

- verwarming
- airconditioning
- sanitair
- gas
- elektra
- loodgieterswerk

Vulcanusweg 4 Brummen Tel. 0575 - 56 13 36 Fax. 0575 - 56 28 73
www.ravenshorst-brummen.nl info@ravenshorst-brummen.nl

De reparateur voor schadeherstel
en spuitwerk voor alle automerken!

Telefoon 0575 566006 Rhienderstein 20, 6971 LX, Brummen
www.autoschadevospartners.nl - info@autoschadevospartners.nl